

TERMINARZ ŚWIAT PATRONALNYCH REJONÓW DUSZPASTERSKICH NASZEJ PARAFII NA ROK 2026

Istotne uwagi w związku z organizacją spotkań poszczególnych wspólnot

- Msze Święte odprawiane są w kościele o godz. 18.00 zaś w terenie o godz. 19.00, aby umożliwić udział osób dłużej pracujących oraz dzieci i młodzieży.
- Msze święte wspólnot choroszczańskich odbywają się w kościele, zaś spotkanie integracyjne na Błoniach Jana Pawła II, lub w miejscu wybranym przez dany rejon, zaś w terenie najlepiej w plenerze, by podkreślić wyjątkowość tej Eucharystii. W miarę możliwości mieszkańcy organizują spotkanie integracyjne przy skromnym symbolicznym poczęstunku. Najważniejsze jest, by spotkać się przy wspólnej rozmowie z duszpasterzami i sąsiadami.

Modlitwa o wstawiennictwo świętego patrona

Św. Patronie mój, dziękuję Ci za dotychczasową opiekę, jaką mnie otaczałeś i błagam Cię nie wypuszczaj mnie nadal z Twojej opieki łaskawej. Bądź przed tronem Boga wszechmogącego moim orędownikiem i uproś mi przebaczenie grzechów, w które tak często wpadam, wypraszaż obfite łaski, abym nimi wspomóżony mógł zwyciężyć wszystkie pokusy świata i postępować na drodze cnót, którymi Ty za życia jaśniałeś.

Wspomagaj mnie także we wszystkich cierpieniach, a szczególnie w godzinie śmierci. Błagam Cię o to przez oną miłość, jaką pałałeś i pałasz, ku Temu, który żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

Patron	Termin i godzina świętowania	Rejon
Św. Wojciech	23 kwietnia, 19.00	Rogówek z koloniami i Majątek Rogowo
NMP Królowa Polski	2 maja, 19.00	Łyski z koloniami
Św. Florian	4 maja, 19.00	Barszczewo z koloniami
NMP Matka Łaski Bożej	7 maja, 19.00	Żółtki
Św. Stanisław	8 maja, 19.00	Oliszki
Matka Boża Fatimska	13 maja, 18.00	ul. Powstania Styczniowego, bloki 4A, 6, 6A, 6B, 6C
Św. Izydor Oracz	15 maja, 19.00	Zastawie I, II, III
Św. Jan Paweł II	18 maja, 18.00	Osiedle Jana Pawła II

Św. Jan Nepomucen	21 maja, 18.00	ulice: Piaskowa i Kościukowska
Św. Rita	22 maja, 18.00	bloki osiedla „Wichrowe Wzgórza” (ul. Powstania Styczniowego)
NMP Wspomożycielka	23 maja, 19.00	Zawady i Topilec z koloniami
Św. Jadwiga Królowa	8 czerwca, 19.00	Ruszczany
Św. Antoni	13 czerwca, 19.00	Sienkiewiczze
Św. Józef	18 czerwca, 18.00	„Osiedle Gaj”, ulice: Sarnia, Bobrowa, Lisia, Torfowa, Żwirowa, Zielona, Kolonia Gaj
Św. Elżbieta	20 czerwca, 19.00	Dzikie i Kolonia Dzikie
Św. Jan Chrzciciel	24 czerwca, 18.00	ulice: Białostocka i Kościuszki (do skrzyżowania z ul. Piłsudskiego)
NMP Nieustającej Pomocy	27 czerwca, 19.00	Kościuki
Św. Paweł Apostoł	30 czerwca, 19.00	Ogrodniki
Św. Tomasz Apostoł	3 lipca, 18.00	ul. Słowackiego
NMP Szkaplerzna	16 lipca, 19.00	Jeroniki
Św. Maria Magdalena	22 lipca, 18.00	ulice: Akacyjowa, Brzozowa, Klonowa, Świerkowa, Sportowa
Św. Krzysztof	25 lipca, 19.00	Zaczerlany z koloniami
Św. Anna	27 lipca, 19.00	Gajowniki
Św. Dominik	8 sierpnia, 18.00	ulice: Dominikańska i Zamkowa
Św. Maksymilian Kolbe	14 sierpnia, 18.00	mieszkańcy bloków przy Al. Niepodległości, osiedle „Zielona Dolina”
Św. Jacek	17 sierpnia, 18.00	ulice: Wędkarska, Splawikowa, Rybacka, Narwiańska i Wodociągowa z budynkiem wielorodzinnym,
Św. Róża z Limy	21 sierpnia, 18.00	ulice: 3 Maja, Rumiankowa, Chabrowa, Konwaliowa i Różana
Św. Faustyna Kowalska	25 sierpnia, 19.00	kolonia Kościuki i Szyszkowizna
NMP Częstochowska	26 sierpnia, 18.00	ulice: Słoneczna i Sienkiewiczza
Św. Augustyn	28 sierpnia, 18.00	ulice: Ogrodowa, Szkolna, Rynek 11 Listopada
Św. Pio	23 września, 18.00	ul. Branickiego
Św. Michał Archanioł	29 września, 18.00	ulice: Lipowa i Szpitalna

Dlaczego modlimy się do swoich patronów?

Przejdę do mojego nieba, by czynić dobrze na ziemi.
(*Św. Teresa od Dzieciątka Jezus, Novissima verba*)

Dlaczego modlimy się do swoich patronów, których imiona nosimy? Do świętych patronów spraw, środowisk, miejsc w których mieszkamy? Do Aniołów Stróżów? Skoro Chrystus jest jedynym pośrednikiem pomiędzy Ojcem a ludźmi, dlaczego szukamy także opieki świętych?

Odpowiedź na to pytanie nie jest trudna. W Dziejach Apostolskich Pan Jezus zwraca się, do prześladowającego uczniów Szawła, słowami: „Szawle, Szawle, dlaczego Mnie

prześladujesz”? (Dz 9,4) Żyjący w niebie, utożsamia się ze swoimi prześladowanymi na ziemi uczniami, czyli swoim Kościołem. Św. Paweł głęboko przeżył skierowane do niego słowa. W listach apostoelskich często określał Kościół jako Ciało Chrystusa. W Mistycznym Ciele Chrystus jednoczy wszystkich ludzi. W tajemniczy sposób wszyscy, których ogarnia Kościół, stają się Ciałem Chrystusowym. Gdy zanosimy naszą modlitwę „przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie...” łączymy się, więc, ze wszystkimi naszymi braćmi. Ze wszystkimi, którzy są członkami Kościoła - Mistycznego Ciała: w niebie, w czyśćcu i na ziemi. Nic, co dotyczy naszego zbawienia, nie dokonuje się w wyizolowaniu od braci i sióstr. Bo Kościół ze swojej natury jest podwójnie wspólnotą. Wspólnotą Boga z ludźmi i wspólnotą ludzi między sobą.

Dokonując odkupienia Chrystus przywrócił każdemu człowiekowi wspólnotę z Bogiem i jednocześnie uzdrowił relacje wspólnotowe między ludźmi. „Wiemy, że jeśli ktoś z nas pada” - pisał A.S. Chomiakow - „pada samotnie, ale nikt samotnie nie osiąga zbawienia. Zbawienia dostępuje on w Kościele, jako jego członek, w jedności ze wszystkimi innymi jego członkami”. Do nieba można podążać jedynie wspólnie. Samotnie schodzi się do piekła.

Życie każdego człowieka ma znaczenie dla innych ludzi. Każdy, kto żyje w łasce uświęcającej, na swój sposób współpracuje w dziele zbawiania bliźnich. Z tego względu określenie „pośrednictwo” (także „wstawiennictwo”) dotyczące w pierwszym rzędzie Chrystusa, Kościół, z pewną ostrożnością, odnosi także do świętych.

Starożytny hymn „Te Deum” i najstarsza ze wszystkich litanii, Litania do Wszystkich Świętych, odwołują się do wsparcia aniołów, patriarchów, proroków, apostołów, męczenników, wyznawców, dziewic, prosząc „módlcie się za nami”. Liturgia Kościoła przyzywa wstawiennictwa świętych w obrzędach kanonizacji, egzorcyzmów, święceń kapłańskich, ślubów zakonnych, poświęcenia kościoła. Także w Dni Krzyżowe podczas modlitwy o urodzaje i przy poświęceniu pól. Również w liturgii chrztu św. i Wigilii Paschalnej.

„Módlcie się wzajemnie za siebie” - poucza Apostoł Jakub (Jk 5,16). Jeśli nasza modlitwa, choć dążymy dopiero do zbawienia, jest pomocą dla naszych bliźnich, żywych i umarłych, to tym bardziej dozwolone i pożyteczne jest (choć Kościół nie nakłada tego jako obowiązku), prosić o wstawiennictwo świętych, którzy w niebie są już blisko Boga.

Na czym polega istota wstawiennictwa świętych? Konstytucja Lumen Gentium Soboru Watykańskiego II (nr 49) wyjaśnia: „...mieszkańcy nieba, będąc głębiej zjednoczeni z Chrystusem, jeszcze mocniej utwierdzają cały Kościół w świętości, a cześć, którą Kościół tutaj na ziemi oddaje Bogu, uszlachetniają i różnorodnie obracają na większe zbudowanie Kościoła (por. 1 Kor 12,12-27). Przyjęci, bowiem do ojczyzny i znajdując się blisko przy Panu (por. 2 Kor 5,8), przez Niego, z Nim i w Nim nieustannie wstawiają się za nas u Ojca ofiarując Mu zasługi, które przez jedyne Pośrednika między Bogiem i ludźmi, Jezusa Chrystusa (por. 1 Tm 2,5), zdobyli na ziemi, służąc Panu we wszystkim i w ciele swoim dopełniając tego, czego nie dostaje cierpieniem Chrystusowym, za ciało Jego, którym jest Kościół. Św. Paweł jest świadom swojej współpracy z Chrystusem w zbawianiu bliźnich. W Liście do Kolosan napisze: „Dopełniam braki udręk Chrystusa dla dobra Jego Ciała” (Kol 1,24). W tych słowach nie twierdzi jednak, że Chrystusowi czegoś brakuje, albo że cierpiał On za nas zbyt mało. Chrystus jest jedynym i doskonałym Zbawicielem i Pośrednikiem do Boga. Skuteczność jego ofiary jest całkowita. Św. Paweł chce jedynie podkreślić, że ci,

którzy do Chrystusa należą, powinni uczestniczyć w Jego udrękach. Przez cierpienie upodabniają się do Niego i kontynuują to, co On uczynił.

Nowy Testament, greckiego słowa *thlipsis* (ucisk, utrapienie), użytego w oryginale nigdy nie odnosi do odkupieńczej męki Chrystusa, ale do trudów głoszenia ewangelii przez Jego uczniów. Święci wstawiają się za nami, ale nie w sensie interwencji, jakby musieli przekonywać do nas Pana Boga. Ich wstawiennictwo jest podporządkowane wstawiennictwu Chrystusa, jedynego Pośrednika między Bogiem i ludźmi. Nie ma ono charakteru autonomicznego (niezależnego). Mojżesz nie sam z siebie „walczył” z Bogiem o zbuntowany lud. Pobudzała go i uzdalniała do tego miłość dana mu przez Boga. Również miłość Maryi, która jest tak przedziwnym narzędziem Bożego miłosierdzia dla największych nawet grzeszników, jest miłością otrzymaną od Boga. Pośrednictwo Maryi i świętych nie jest, więc, pośrednictwem „obok” pośrednictwa Chrystusa, ani tym bardziej „wbrew” Chrystusowi, ale „w” jedynym pośrednictwie Chrystusa. Docieramy do Boga nie tyle „przez” świętych, co raczej „ze” świętymi. Nie dają oni łatwiejszego dostępu do Boga (jak gdyby Pan Bóg sam utrudniał), ale pokazują, że Bóg jest dostępny każdemu człowiekowi. Ich troska o bliźnich, żyjących na ziemi, jest formą przybliżania Bożej miłości. Święci są przyjaciółmi Boga, z którymi dzieli się On swoją troską o świat. Podkreślają w ten sposób rodzinny charakter Kościoła. To słudzy na wzór Maryi: „Oto ja, służebnica Pańska”. Udzielana przez nich pomoc, jest jedynie echem tej pomocy, którą otacza nas i nasze zbawienie sam Jezus Chrystus - Boży Syn. Święci nie pełnią roli pośredników w takim sensie jak Jezus. Ich wstawiennictwo jest służbą Bożemu zamysłowi wobec każdego z nas. Są jedynie narzędziami działania samego Boga. Specyficzna pomoc, czy orędownictwo przypisywane określonym świętym pochodzą od Boga, ale nawiązują do jakiejś charakterystycznej cechy czy faktu z życia świętego.

W Księdze Ezechiela sam Bóg skarży się, gdy nie znajduje wśród ludzi nikogo, kto by wstawiał się za swoimi braćmi: „I szukałem wśród nich męża, który by wystawił mur [przeciwko Mnie] i stanął w wyłomie przede Mną, by bronił tej ziemi i przeszkodził Mi w jej niszczeniu, a nie znalazłem takiego” (Ez 22,30). Nieraz nawet wierzący rodzice zapominają o codziennej modlitwie za swoje dzieci. Niełatwo spotkać nauczyciela, który modli się za swoich uczniów, albo pisarza modlącego się za swoich czytelników. Może częściej proboszcz modli się za swoich parafian. Tym bardziej Kościół przez wieki zмага się w walce o świętość swoich dzieci, korzystając z zasług wszystkich świętych, którzy już cieszą się zbawieniem w niebie. „Panie, każdej duszy z czyśćca, która wydała choćby jedno westchnienie w mojej sprawie daj wyjście stamtąd i pozwól radować się przy Tobie...”